

Canisterapie

Pojem **Canisterapie** („Canis” – pes a „terapie” – léčení) se v ČR objevuje od počátku 90. let. Mezi průkopníky této formy terapie patří například prof. Matějček. Jedná se o metodu rehabilitace využívající vztahu mezi člověkem a psem. Pro tuto formu terapie je nutné, aby pes byl správně cvičen a připravován. Existuje více forem canisterapie, kterou může vést jak laik tak profesionál, nezbytným předpokladem ovšem zůstává prokázání dovedností psa na speciálních zkouškách.

Historie

Je historicky doloženo, že psa, jakožto zvíře schopné rozeznat dobro a zlo, uctívali již obyvatelé Persie či starověkého Egypta. Mezi jedny z perských zvyků patřila přítomnost psa u lůžka umírajícího, aby mohl psu pohlédnout do očí. V Babylóně věřili, že psí sliny mají výrazný léčebný vliv, který se dá srovnat s účinkem antibiotik. Ve středověku lidé využívali pomoci psa při léčbě revmatismu, kdy je k nemocným přikládali, aby zahřívali jejich pohybový aparát a tím jim ulevili od bolesti. V 19. století se začíná využívat psů při léčbě duševních chorob. Od 20. století dochází k bližší specifikaci léčby za pomoci psů, vznikají první koncepty a canisterapie se začíná používat k pomoci při léčbě tělesně postižených dětí. V roce 1990 je založena **mezinárodní organizace Canisterapie**.

Formy Canisterapie

- Vedená profesionálem (psycholog, lékař, pedagog, fyzioterapeut a další),
- vedená laikem ve spolupráci s profesionály.

Zmíněný druhý typ probíhá např. ve FN Motol i jiných nemocnicích. Dobrovolný pracovník prochází speciálním školením a musí plně spolupracovat s personálem oddělení, nicméně nevykonává opravdovou terapii. Jedná se spíše o formu odpoutání od stereotypu a rozveselení pacienta.

Léčebný vliv Canisterapie

Existují dvě roviny kladného léčebného působení terapeutického psa na člověka, fyzická a psychická. Využívá se faktu, že pes má asi o stupeň vyšší teplotu než člověk a při polohování k pacientovi dochází tedy k prohřátí svalů, čímž se může pozitivně ovlivnit krevní oběh a uvolnit svalové křeče. Blahodárně může působit i kontakt se psí srstí. Především u dětských pacientů pomáhá pes při stimulaci pohybu a rehabilitaci. Na psychické úrovni může pes působit jako přítel a společník.

Canisterapie může být zaměřena na:

- rozvoj pohybových schopností (jemná i hrubá motorika),
- rozvoj lepších citových schopností (hlazení, mazlení, komunikace se psem),
- rozvoj rozumových schopností (hra, zlepšování slovní zásoby),
- schopnost relaxace (duševní rovnováha).

Odkazy

Externí odkazy

- Dobrovolnické centrum FN v Motole (<http://www.dcmotol.cz/cs/canisterapie>)
- POMOCNÉ TLAPKY - Canisterapie (<http://www.canisterapie.cz/cz/>)

Požitá literatura

- GALAJDOVÁ, Lenka a Zdenka GALAJDOVÁ. *Canisterapie : pes lékařem lidské duše*. 1. vydání. Praha : Portál, 2011. 167 s. ISBN 978-80-7367-879-1.
- Občanské sdružení Pes pomůže. *Terapeutický pes* [online]. ©2005. [cit. 2013-06-02]. <http://www.pes-pomuze.com/terapeuticky_pes.html>.



Canisterapie



Canisterapie pod vedením kvalifikovaného fyzioterapeuta